

Bernáth Dániel, Csizik Balázs: Geotaxis

Megnyitó: 2020. július 16. csütörtök, 17.00-20.00

Kurátor: Boros Lili, művészettörténész

A kiállítás megtekinthető: 2020. október 10-ig, keddtől csütörtökig 12 és 18 óra között

Cím: 1088, Budapest, Bródy Sándor u. 36.

Bernáth Dániel és Csizik Balázs Geotaxis című kiállításának közös szervező eleme a képiségnek, az absztrakt formanyelvhez fűződő jelentésrétegeknek a vizsgálata, az absztrakció modernista és avantgárd képi hagyományára való folyamatos reflexió. A kiállított művek – mint ahogyan az alkotók korábbi sorozatai is – a legmesszebbmenőig önreflektívek: a vizualitásról gondolkodnak a vizualitás eszközeivel. A szó legszorosabb értelmében metaképek, a modernizmus festészeti hagyományának kutatása nem témaként jelenik meg, hanem a kép felületén történik: a képfelület az a hely, ahol a hagyományvizsgálat zajlik, miközben a médium, a felhasznált anyag jelentős szerepet vállal a folyamatban.

Bernáth Dániel nonfiguratív festészete mélyen beágyazott a háború utáni festészet lírai absztraktnak nevezhető irányába. A felnyitott/meghasadt/megbontott/összeillesztett képfelület – tehát nem csupán a megfestett formák – módosulnak a kép hagyományos tárgyi dimenzióihoz képest. A kép elvont és konkrét fizikai határai „esnek szét” annak érdekében, hogy Bernáth a táblakép, a „képtárgy” státusáról gondolkodjon. A képképzési rendszerek vizsgálata során az érdekes számára, ahol „véget ér” a fizikai kép: az organikus-rusztikus szerkezetek, a nyers, csupán enyvezett vászon és a snájdolt, szelfestett, szintetikus színek találkozási pontjai válnak jelentéssé.

Csizik Balázs azokat az elemeket és anyagokat használja fel természetes környezetbe helyezett „modelljeiben”, amelyek az urbánus létezés alapelemei. A kultúra szövetét érintő vizsgálódásai során ráadásul a posztmodern ember és látvány elidegenítettségét helyezi előtérbe, mely elidegenítettség a romantikus emberkép sajátja is volt és amelyet Caspar David Friedrich a tájjal való találkozásával egyesített. Synesthesia című sorozatának egyes darabjain a magányos emberi figura – Caspar David Friedrich Rückenfigurjához hasonlóan – az önszemlélés helyzetét teremti meg, a tájhoz (környezethez) való viszony kérdésességére hívja fel a figyelmet. Az egyes lakóépületek monolit tömbjét Csizik manuális és digitális eszközökkel hozza létre, a metál baryt technológiának köszönhetően különböző szögből szemlélve az más látványt nyújt és a térérzet módosulását eredményezi, a nézőt helyzetváltoztatásra készíti.

Abiológiában használt geotaxis, egy sejtnak vagy mikroorganizmusnak a gravitáció által meghatározott mozgása kifejezi a föld, a hely, az anyag felé való irányultságot. A (konkrét fizikai) határok felé való elmozdulást (Bernáth) vagy éppen a nézőpontok ki- és elmozdítását (Csizik).

Dániel Bernáth, Balázs Csizik: Geotaxis

Opening: 16 July 2020, Thursday, 5-8 p.m.

Curator: Lili Boros, art historian

On view until: 10 October 2020, from Tuesday to Thursday, 12 p.m. to 6 p.m.

Address: 36 Bródy Sándor street, Budapest, 1088

The common principle of 'Geotaxis', the duo exhibition by Dániel Bernáth and Balázs Csizik is the examination of imagery and the layers of meaning associated with the abstract formal language, as well as a continuous reflection on the modernist and avant-garde pictorial traditions of abstraction. The exhibited works – similarly to the previous series of the artists – are self-reflective to the utmost: they reflect on visuality by the means of visuality. They are metapictures in the strictest sense of the word, the research of the traditions of painting in modernism does not appear as a topic, but happens on the surface of the image: the image surface is the point where this study of tradition takes place, while the medium, the material used, plays a significant role in the process.

The artistic practice of Dániel Bernáth is deeply embedded in the so-called lyrical abstract tendency of post-war painting. The opened/split/pierced/assembled image surfaces – thus not merely the painted forms themselves – are amended by comparison with the traditional physical dimensions of the picture. The abstract and concrete physical boundaries of the image 'fall apart' in order for Bernáth to think about the status of the panel picture, the 'image object'. In the course of studying imaging systems, he is interested in where the physical image 'ends': the meeting points of organic-rustic structures, the raw, merely glued canvas and edge painted, synthetic colours become meaningful.

In his 'models' placed in a natural environment, Balázs Csizik uses those elements and materials which are the basic elements of urban existence. Moreover, in the course of his research on the structure of our culture, he focuses on the alienation of postmodern man and his vision, the alienation which was also inherent in the romantic image of man and which Caspar David Friedrich united with the encountering the landscape. In certain pieces of his series 'Synesthesia', the lone human figure – similarly to Caspar David Friedrich's Rückenfigur – creates situations of self-reflection, drawing attention to the questionability of the relationship to the landscape (the environment). The monolithic block of each residential building is created by Csizik using manual and digital tools, the metallic baryt technology he uses provides a different view from different angles and results in changes in the sense of space, encouraging the viewer to change position.

The term 'geotaxis' is used in biology, refers to the movement of a cell or microorganism, determined by gravity, towards the earth, a place or matter. In other words: moving towards (concrete physical) boundaries (Bernáth) or shifting and moving points of view (Csizik).